

Мудрість за одну хвилину

Автор:

Ентоні Мелло

Мудрість за одну хвилину

Ентоні де Мелло

Карта світу

Ця книжка була написана не для того, щоб повчати, а щоб Пробуджувати. На її сторінках живе Мудрість, що може відкритися кожному, але для відкриття якої замало лише слів.

Читаючи притчі й оповідки Майстра, на кожну з яких потрібно не більше хвилини, ви цілком ймовірно можете несподівано відкрити для себе Мовчазне Вчення (іноді в друкованих словах, а іноді – поміж рядків), усвідомити його приховану за емоціями і думками глибину й досягнути мудрість, силу і красу справжнього Пробудження.

Ентоні де Мелло

Мудрість за одну хвилину

Передмова до видання Ентоні де Мелло українською

Ентоні де Мелло є унікальним вчителем. Гармонійно поєднуючи великі духовні вчення Сходу й Заходу і власні осяяння, він віртуозно доводить, що Мудрість має єдине Джерело, яке є в кожному з нас.

Тоні де Мелло був християнським священником, але він був також філософом, дипломованим практикуючим психологом і, найголовніше, – містиком. Він знав, що більшість людей не усвідомлює величі своїх можливостей, але разом з тим, вірив в здатність кожної людини побачити Світло, віднайти приховану за емоціями і думками Радість, відчути справжню Любов, досягнути Мудрість й побачити Силу і Красу завжди неочікуваного Пробудження.

Притчі й оповідки, ідеї та міркування, вправи й медитації, представлені в книжках Тоні, не являють собою якихось нових доктрин або просування християнської теології. Вони покликані не повчати, а Пробуджувати! Вони є спогадами містика, який бачив світ таким, яким він насправді є. Ми можемо скористатися як його Словом, так і його Мовчанням, щоб вирватися зі своїх в'язниць зумовленостей, які перешкоджають нам бачити реальність. Це – шлях, яким можна йти, щоб знайти своє справжнє Я і бути самим собою.

Часто найбільшою перепоною на шляху до Мудрості є занадто серйозне ставлення до себе і своїх думок, страх зробити помилку, сказати нісенітницю. Але ж ті, хто не роблять помилок, роблять найбільшу помилку з усіх – вони не прагнуть пізнання. Цій темі присвячена окрема книжка Ентоні де Мело «Одна хвилина для нісенітниць», яка була видана вже після його смерті, але написана вона була одразу після «Мудрості за одну хвилину». Тому нам здалося доречним розпочати видання творів Тоні де Мелло українською мовою саме з цих двох книжок, а також його книжки розповідей-медитацій «Заклик до Любові».

Не повчати, а Пробуджувати – це була щоденна праця Ентоні де Мелло. Не повчати, а допомагати людям у їхньому пошуку й зростанні прагне Інститут Самореалізації, видаючи завдяки співпраці з видавництвом «Фоліо» книжки Тоні українською. На їхніх сторінках живе справжня Мудрість, яка може відкритись кожному, хто готовий відкритися їй.

Олег Дерев'янку

Інститут Самореалізації

Книги отця Ентоні де Мелло були написані у мультирелігійному контексті, щоб допомогти послідовникам інших релігій, агностикам та атеїстам в їхньому духовному пошуку. Ці книги не були задумані автором як посібники чи наставлення католицьким вірянам у християнській доктрині чи догмі.

- «Мудрість за одну хвилину»! Та чи цього, бува, не замало?

- Анітрохи - відповів Майстер.

- Та, певно, що неможливо досягнути мудрість всього за якусь хвилину!

- Це на п'ятдесят дев'ять секунд більше, ніж потрібно.

Пізніше Майстер пояснив своїм здивованим учням:

- Скільки потрібно часу, аби помітити місяць?

- Тоді навіщо всі ці роки духовних пошуків і зусиль?

- Щоби відкрити очі, може знадобиться ціле життя. Аби побачити, потрібна мить.

Майстер у цих оповідках - не якась конкретна особа. Він - індійський гуру, дзенський роши, даоський святий, юдейський рабі, християнський монах, суфійський містик. Він - Лао-цзи й Сократ, Будда й Ісус, Заратустра і Магомет. Його мова лунала і в сьомому столітті до нашої ери, і в двадцятому столітті також. Його мудрість належить як Сходові, так і Заходові. Але ж чи так це важливо, насправді, чи були у нього історичні попередники, і хто вони? Бо ж, за великим рахунком, історія - це переказ зовнішніх проявів, а не глибинної Реальності, доктрин, а не Мовчання.

Аби прочитати одну оповідку з тих, що вміщені на подальших сторінках, знадобиться не більше хвилини. Можливо, мова Майстра здаватиметься вам парадоксальною, важкою для сприйняття, дратуватиме вас чи навіть виглядатиме відвертим безглуздем. Авжеж, це не проста книга. Вона була написана не для того, щоб повчати, а щоб Пробуджувати. На її сторінках живе (не в друкованих словах і навіть не у самих притчах, але в її дусі, в її настрої та атмосфері) сама Мудрість, яка не може бути передана людською мовою. Читаючи, що написано на друкованій сторінці, й б'ючись над «темною» мовою

Автора, ви цілком ймовірно можете несподівано настовхнутися на Мовчазне Вчення, що сховане у цій книжці, і станете Пробудженим – й повністю трансформованим. Оце і є те, що зветься Мудрістю: преображення без найменшого зусилля з вашого боку, докорінна зміна, віриш ти в це чи не віриш, і це стається лишень завдяки пробудженню до реальності, яку не можна висловити, яка лежить поза досяжністю слів.

Якщо вам настільки пощастить і ви станете таким Пробудженим, тоді зрозумієте, чому найвлучніше слово – не сказане, найвлучніша дія – не зроблена і найвлучніша зміна – та, якої не прагнув.

Увага: оповідки «приймати» малими дозами – по одній чи дві зараз.
Передозування знижує їхню дієвість

Частина перша

Чудеса

Був такий чоловік, який перетнув землю й море, аби самому пересвідчитися у надзвичайній славі Майстра.

– Які чудеса творив ваш Майстер? – спитав він одного учня.

– Чудеса – вони бувають різні. У вашій країні вважається чудом, якщо Бог виконує чиюсь волю. В нашій країні сприймають як чудо, якщо хтось виконує волю Бога.

Дорослішання

Учневі, який увесь час проводив у молитвах, Майстер сказав:

– Коли ти вже припиниш спиратися на Бога і стоятимеш на своїх двох ногах?

Учень був шокований почутим:

– Але ж ти сам вчив нас дивитися на Бога, як на Отця!

– Коли ж ти засвоїш, що отець – це не той, на кого ти можеш спиратися, але той, хто позбавляє тебе цієї звички.

Чуйність

– Як я можу відчувати свою єдність з творінням?

– Слухаючи, – відповів Майстер.

– А як мені слід слухати?

– Стати тим вухом, яке дослухається до всього, що каже всесвіт. Тієї ж миті, як почуєш, що заговорив ти сам, одразу зупиняйся.

Абсурдність

Майстер узявся полірувати цеглину об долівку кімнати, де його учень сидів у медитації.

Спершу той був задоволений, вважаючи це випробуванням його зосередженості. Але потім, коли звук став нестерпним, учень вибухнув:

– Та й справді, що оце ти робиш? Хіба не бачиш, що я медитую?

- А я полірую оцю цеглину, аби зробити з неї люстро, – відповів на це Майстер.
- Ти збожеволів! Як можна зробити люстро з цеглини?
- Не божевільніший за того, хто хоче навчити медитувати своє «я»!

Ясність

- Не шукайте Бога, – сказав Майстер, – просто дивіться – і все відкриється.
- Але як слід дивитися?
- Щоразу, як поглянете на щось, бачте лише те, що є, і нічого іншого.

Учні збентежили ці слова, тож Майстер висловився простіше:

- Наприклад, коли ви дивитеся на місяць, бачте місяць і тільки місяць.
- А що ще можна побачити, крім місяця, коли дивишся на місяць?
- Голодний бачить кавалок сиру. Коханець – обличчя своєї коханої.

Релігія

Намісник у одній із своїх подорожей відвідав Майстра, аби висловити йому шану.

- Державні справи не залишають мені часу на багатослівні вчені диспути, – сказав він. – Чи не міг би ти викласти суть релігії однією чи двома фразами для такої зайнятої людини, як я?
- Можу навіть одним словом на благо Вашої Високості.

– Неймовірно! Що ж це за незвичайне слово?

– Мовчання.

– А який шлях до мовчання?

– Медитація.

– Тоді дозволь спитати, що таке медитація?

– Мовчання.

Духовність

Настав «день мовчання», якого Майстер регулярно дотримувався, але о цій порі якийсь подорожній благав Майстра про слово мудрості, що проведе його життєвим шляхом.

Майстер приязно кивнув, узяв аркуш паперу і написав на ньому одне-однісіньке слово: «Усвідомлення».

Відвідувач був спантеличений:

– Щось дуже стисло виходить. Чи можна трохи детальніше?

Майстер взяв у нього аркуш і написав: «Усвідомлення, усвідомлення, усвідомлення».

– Але що ці слова означають? – безпорадно перепитав мандрівник.

Майстер взяв аркуш і написав: «Усвідомлення, усвідомлення, усвідомлення означає УСВІДОМЛЕННЯ».

Пильність

- Чи можу я щось зробити для того, аби стати Просвітленим?
- Не більше, ніж ти можеш зробити, аби заставити сонце встати зранку.
- Тоді для чого ж ті духовні вправи, які ви радите?
- Для того, аби бути певним, що ти не спиш, коли сонце почне вставати.

Присутність

- Де мені шукати Просвітлення?
- Тут.
- Коли воно станеться?
- Воно стається прямо зараз.
- Тоді чому я не відчуваю його?
- Тому що не дивишся.
- На що саме маю дивитися?
- Ні на що. Просто дивись. На будь що, на чому зупиниться твій погляд.
- Чи маю дивитися в якийсь особливий спосіб?
- Ні. Просто дивись.

– Але хіба я не завжди дивлюся, як зазвичай?

– Ні.

– Та чому ж ні?

– Бо ж, щоби дивитися, ти маеш бути тут.

А ти здебільшого деінде.

Глибина

Ось що Майстер сказав одному бізнесменові:

– Як риба гине на сухій землі, так і ти гинеш, коли прив'язуєшся до світу. Риба має повернутися до води – ти маеш повернутися до самотності.

Бізнесмена ці слова приголомшили:

– Чи маю полишити свій бізнес і піти в монастир?

– Ні, зовсім ні. Займайся своїм бізнесом і увійди в своє серце.

Внутрішність

Учень попрохав про слово мудрості.

Ось що відповів Майстер:

– Йди, зачинись в своїй келії, й ти навчиш себе мудрості.

– Але ж у мене немає келії. Я не монах.

– Звісно ж, у тебе є келія. Зазирни всередину себе.

Харизма

Один учень Майстра був юдеєм.

– Яку добру справу маю зробити, аби догодити Богові? – спитав він.

– Та звідки ж мені знати? – відповів Майстер. – Ваша Біблія каже, що Авраам проявляв гостинність, і Бог був з ним. Пророк Ілія любив молитися, і Бог був з ним. Давид правив царством, і Бог був з ним теж.

– Чи є якийсь спосіб, як мені знайти те діло, що призначене саме для мене?

– Так. Знайди найбільшу схильність свого серця і слідуй їй.

Гармонія

Незважаючи на всю свою повагу до традицій, Майстер не дуже шанував закони й умовності.

Одного разу вибухнула суперечка між учнем та його донькою: батько наполягав, аби донька дотримувалася законів їхньої релігії у виборі майбутнього чоловіка.

Майстер відкрито став на сторону дівчини. Коли ж хтось із учнів висловив своє здивування таким вчинком відомого праведника, Майстер відповів:

– Ти маєш зрозуміти, що життя – як музика, що твориться більш почуттям та інстинктом, ніж законами.

Розуміння

- Як мені отримати благодать ніколи не засуджувати ближнього?
- Через молитву.
- Тоді чому я ще не отримав цієї благодаті?
- Тому що не молився в правильному місці.
- А де воно, те місце?
- В серці Бога.
- А як мені туди потрапити?
- Збагнувши, що кожен грішник не розуміє того, що робить, і заслуговує бути прощеним.

Ілюзія

- Як можу досягти Вічного Життя?
- Вічне Життя - тут і зараз. Будь тут і зараз.
- Але зараз я і так перебуваю тут, хіба ні?
- Ні.
- Чому ні?

- Тому що ти не відкинув ще свого минулого.
- Чому маю відкинути своє минуле? Не все в ньому було поганим.
- Минуле слід відкинути не тому, що воно погане, але тому, що воно мертво.

Пророцтво

- Я хочу стати вчителем Істини.
- Ти готовий, що з тебе глузуватимуть, від тебе відвертатимуться, а ти сам голодуватимеш, доки тобі не виповниться сорок п'ять?
- Так, готовий. Але скажи мені: що станеться після того, як досягну сорока п'яти років?
- Ти до всього цього при звичаїшся.

Покращання

Один юнак розтринькав все успадковане багатство. Як зазвичай буває у таких випадках, втративши останній шеляг, він втратив і всіх друзів.

Не знаючи, що робити далі, він звернувся до Майстра і запитав:

- Що зі мною буде далі? У мене немає грошей і немає друзів.
- Не хвилюйся, синку. Запам'ятай мої слова: з тобою знову все буде добре.

Проблиск надії засяяв у очах юнака:

– Я знову буду багатим?

– Ні. Ти звикнеш до злиднів і самотності.

Прагматизм

Учениця планувала свій весільний бенкет і заявила, що примусила свою родину піти проти усталених правил, щоби виказати шану бідним гостям. Тож на цьому бенкеті бідних гостей посадять в голові стола, а багатих – біля входу.

Сказавши це, вона поглянула на Майстра, очікуючи побачити в його очах схвалення.

Той на хвилинку задумався, потім сказав:

– Це було б вкрай невдалим рішенням, моя любя. Таке весілля не принесе нікому радості. Твої родичі нервуватимуть, багаті гості образяться, а бідні гості залишаться голодними, бо ж, сидячі в голові стола, стидатимуться наїстися досхочу.

Невідання

Молодий учень являв такі здібності, що люди звідусіль шукали його порад і дивувалися його вченості.

Коли намісник шукав радника, то прийшов до Майстра й спитав:

– Скажи мені, чи це правда, що отой юнак і дійсно знає так багато, як про нього кажуть?

– Кажучи по правді, – відповів Майстер з посмішкою, – хлопчина читає так багато, що я навіть не знаю, коли він знаходить час, щоби щось знати.

Міфи

Майстер подавав своє вчення в притчах та оповідках, які учні слухали с задоволенням, хоча іноді ледь приховували розчарування, бо ж прагнули чогось глибшого.

Але Майстер був непохитний. На всі їхні протести він зазвичай казав: «Вам ще належить зрозуміти, мої дорогі, що найкоротша відстань між людиною та Істиною – це притча».

А іншого разу сказав так: «Не легковажте простою оповідкою. Втрачену золоту монету знаходять за допомогою копійчаної свічки; найглибшу істину відкривають за допомогою цікавої історії».

Щастя

Якось один учень Майстра прийшов до нього і став просити поради:

– Благаю, допоможи мені, а то я з глузду з'їду. Ми живемо в одній кімнаті: моя жінка, діти, рідня. Нерви у всіх не витримують, ми кричимо, лаємось. Наша кімната – це справжнє пекло.

– Обіцяєш зробити все, що скажу тобі? – подумавши, запитав Майстер.

– Присягаюся, що зроблю все, як ти кажеш.

– Що ж, гаразд, якщо так. Яку худобу маєш і скільки?

– Корову, козу й шестеро курей.

– Забери всіх до кімнати. Хай живуть разом з вами. А потім повертайся через тиждень.

Учень був вкрай розгублений. Але він обіцяв послухатися! Тож забрав худобу до кімнати, в якій жив. А через тиждень перед майстром постала жалюгідна фігура, стогнучи:

– Смерть моя близько! У нас там такий бруд! Сморід! Галас! Ще трохи – і ми всі збожеволоіємо!

– Повертайся додому, – сказав Майстер, – і прибери худобу.

Чоловік щодуху побіг додому. А коли повернувся наступного дня, його очі сяяли радістю:

– Як можна не радіти життю! Худобу повернуто в стійло. Наш дім – справжній рай: такий затишний, чистий й просторий!

Медитація

Один учень заснув і побачив уві сні, як увійшов до раю. На свій подив він побачив там Майстра, а з ним інших учнів – вони сиділи, заглиблені в медитацію.

– Оце і є та нагорода, яку отримуємо у раю? – вихопилося в нього. – На землі ми робимо те саме!

І почув голос:

– Дурню! Уважніше придивися до цих людей, що медитують. Думаеш, вони знаходяться в раю? Навпаки – це рай знаходиться в них!

Реалізм

Один картяр якось звернувся до Майстра:

– Вчора застукали, як я махлював, тож партнери по грі побили мене й викинули з вікна. Може, ти порадиш мені, як бути у таких випадках?

Майстер зміряв його поглядом й відказав: – Якби я був на твоєму місці, то з цього самого дня грав би тільки на першому поверсі.

Така відповідь здивувала Майстрових учнів:

– Чому ти не порадив йому покинути азартні ігри? – зажадали вони відповіді.

– Бо ж знаю, що він цього не зробить, – такою була проста, але сповнена мудрості відповідь Майстра.

Розмова

Учневі кортіло переказати Майстрові чутку, щойно почуту на базарі.

– Зачекай-но хвилинку, – сказав Майстер. – Оте, що ти надумав розповісти нам, це правда?

– Не певен, що це правда.

– Воно корисне?

– Ні, в цьому немає ніякої користі.

– Може, ота чутка смішна і якось нас розважить?

– Ні, аж ніяк.

– Тоді навіщо нам її вислуховувати?

Духовне полегшення

Майстер додержувався думки, що немає поганих слів, якщо їх вживати у відповідних обставинах.

Коли йому сказали, що один з його учнів схильний до лайки, Майстер зауважив:

- Недарма кажуть, що лайка так полегшує душу, як не здатна жодна молитва.

Плітка

Один учень відкрився Майстрові у своїй поганій звичці повторювати плітки.

На це Майстер відповів з лукавою посмішкою:

- Не такий вже гріх повторювати, якщо не прикрашуєш почуте.

Рухи

Учням, що завжди просили слів мудрості, Майстер сказав таке:

- Мудрість не виказує себе в словах. Вона проявляє себе у дії.

Та коли побачив, як його учні завзято кинулися до роботи, він розреготався і сказав:

- Це не дії. Це рухи.

Ув'язнення

- Ти такий гордий своїм розумом, - сказав Майстер одному учневі, - що нагадуєш в'язня, який пишається великим розміром своєї тюремної камери.

Частина друга

Єднання

- Як досягти єднання з Богом?

- Чим більш стараєшся, тим більшу відстань створюєш між Ним та собою.

- А як подолати цю відстань?

- Зрозуміти, що її не існує.

- Чи не означає це, що Бог і я - одне?

- Не одне. Навіть не двоє.

- Як це можливо?

- Сонце і його світло, океан і хвиля, співак і його пісня - не одне. І не двоє.

Розрізнення

Покинутий коханець сказав Майстру:

- Вже раз обпікся. Більше ніколи не закохуватимуся.

На що Майстер відповів:

- Ти ніби той кіт, котрий обпікся, скочивши на плиту, й тепер обходить її стороною.

Автоматизм

Майстер якось запитав своїх учнів, що важливіше – мудрість чи дія. Учні були одноставні:

- Звісно, дія. Яка користь із мудрості, яка не виявляє себе у дії.

Відповідь Майстра була така:

- А яка користь із дії, яка походить від непросвітленого серця?

Поклоніння

Учневі, занадто запопадливому, Майстер сказав:

- Світло відбивається від стіни. Навіщо шанувати стіну?

Будь уважний до світла!

Уникання

Якийсь турист роздивлявся в храмі портрети колишніх Майстрів, і зауважив таке:

- Чи лишився ще на цій землі хоч один справжній Майстер?

- Є такий, - сказав на це гід.

Тоді турист випрохав аудієнцію у Майстра, яку почав з запитання:

- Чи є ще великі Майстри, і де вони?

- Подорожній! - вигукнув Майстер.

- Так, пане! - шанобливо відповів турист.

- А де ТИ?

Доля

Одній жінці, котра скаржилася на свою долю, Майстер сказав:

- Свою долю твориш ти сама.

- Певно вже, що не від мене це залежало, стати жінкою!

- Народитися жінкою - це не доля. Це призначення. Як ти сприймаєш те, що народилася жінкою, і як розпорядишся цим - оце і є доля.

Переродження

- Назавжди відкинь своє минуле й будь просвітленим, - сказав Майстер.

- Я це роблю, але поступово.

- Поступово зростають. Просвітлення —миттєве.

Пізніше Майстер пояснив:

- Зробіть стрибок! Прірву не можна подолати у кілька стрибків.

Сновидіння

- Коли я буду просвітленим?

- Коли бачитимеш, - сказав Майстер.

- Бачитиму що?

- Дерева, квіти, місяць і зорі.

- Але я бачу їх щодня.

- Ні. Те що ти бачиш, це паперові дерева, паперові квіти, паперовий місяць і паперові зорі. Бо ти живеш не в реальності, а у своїх словах і думках.

І додав спокійно, щоб вже не залишалось ніяких сумнівів:

- Шкода, але ти живеш паперовим життям, проте і помреш паперовою смертю.

Трансформація

Учневі, якій вічно скаржився на інших, Майстер сказав: «Якщо ти прагнеш миру та спокою, намагайся змінити себе, а не інших людей. Куди простіше захистити свої стопи капцями, ніж огорнути килимом усю землю».

Реакція

Майстра запитали, за яким критерієм він відбирає своїх учнів. Відповідь була така: «Я дію принижено й смиренно. Тих, хто поводить себе зверхньо, бачачи мою смиренність, я негайно спрощую. Тих, хто виказує покірність у відповідь на мою сумирність, я спрощую з неменшою швидкістю».

Філософія

Один відвідувач, перш ніж пристати в учні Майстрові, забажав від нього запевнень:

- Чи можеш ти відкрити мені мету людського життя?

- Ні, не можу.

- Ну, тоді хоча б його сенс?

- Не можу.

- Можеш вказати мені на природу смерті і життя по той бік могили?

- Не можу.

Відвідувач пішов собі, глузуючи з нього.

Учні були розчаровані з того, що їхній Майстер постав в такому непривабливому світлі.

Втішаючи їх, Майстер відказав:

- Що з того, що ти осягнув природу і сенс життя, так і не скуштувавши його? Як по мені, то краще вже з'їсти того пирога, ніж вічно думати про нього.

Учнівство

Одному відвідувачеві, який просився Майстрові в учні, той відповів:

- Живи у мене, але не ставай моїм послідовником.

- Тоді чиїм послідовником я маю стати?

- Нічим. Щойно почнеш слідувати за кимось, одразу перестаєш слідувати за істиною.

Сліпота

- Чи можу стати твоїм учнем?

- Ти ходиш в учнях лишень тому, що твої очі закриті. Щойно відкриєш їх, як побачиш на власні очі, що вчитися чомусь у когось немає потреби.

- Навіщо ж тоді потрібен Майстер?

- Щоби заставити тебе побачити його непотрібність.

Медитація

– Чому потребуєте Майстра? – запитав якийсь відвідувач у одного з учнів.

– Воді, щоби закипіти, потрібен посуд, як посередник між вогнем і нею, – відповів той.

Вживання

Кожного дня учень задавав одне і те ж питання:

– Як мені знайти Бога?

І щодня отримував ту ж саму таємничу відповідь:

– Прагнучи Бога.

– Авжеж, я прагну Бога усім своїм серцем! То чому й досі не знайшов його?

Одного разу Майстер і той учень купалися в річці. Майстер занурив його голову під воду й тримав доти, поки бідний хлопчина не рвонувся з усієї сили.

Наступного дня Майстер першим почав бесіду:

– Чому ти так рвонувся, коли я тримав твою голову під водою?

– Тому що потребував повітря.

– Коли отримаєш благодать щосили рвонутися до Бога, як ти рвався до повітря, ти знайдеш Його.

Залежність

Учневі, який надто покладався на книжки, Майстер сказав:

– Один чоловік прийшов на ринок із списком покупок і загубив його. Коли ж, на свою велику радість, знайшов той список, то уважно його перечитав, зробив усі закупи, звіряючись із списком, а потім викинув його, як непотрібний папірець.

Схованка

Майстер став легендою ще за життя. Казали, що якимось Бог звернувся до нього за порадою:

– Я хочу зіграти в хованки з людством. Запитав у своїх ангелів, де б найкраще сховатися. Одні казали, що в глибині океану. Інші – на вершечку найвищої гори. Ще хтось радив на зворотному боці Місяця чи на далекій зірці. А що ти запропонуєш?

Відповідь Майстра була такою:

– Сховайся в людському серці. Це останнє місце, про яке вони подумують!

Ненасильство

У одному селі змія перекусала стільки людей, що мало хто наважувався виходити в поле. Та святість Майстра була такою, що, за переказами, він приручив ту змію й переконав вправлятися у практиці ненасильства. Не пройшло багато часу, як селяни з'ясували, що змія не причинить їм ніякої шкоди. Вони почали жбурляти в неї каміння й тягати за хвоста.

Однієї ночі ледь жива змія приповзла до Майстрового дому, аби пожалітися йому.

На те Майстер відповів:

- Дорогенька, ти перестала лякати людей – от і маеш!

- Та чи не ти навчив мене практикувати ненасильство?

- Я сказав тобі перестати шкодити людям, але ж не перестати сичати на них!

Відволікання

Серед учнів вибухнула суперечка щодо того, яка задача найскладніша з усіх: записати Писання, відкриті Богом, збагнути відкриті Богом у Писаннях чи пояснювати Писання іншим, збагнувши його.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купить: https://tellnovel.com/mello_enton/mudr-st-za-odnu-hvilinu

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)